

Forfatter: Ingemann, B. S.

Titel: Udrag fra Valdemar Seier

Citation: Ingemann, B. S.: "Valdemar Seier", i Ingemann, B. S.: *Valdemar Seier*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1987, s. 103. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann02-shoot-idm140036558217840/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Valdemar Seier

lig som de?» – «Nei, det er umuligt!» – vedblev han beroliget, medens han med Henrykkelse atter betragtede Billedet – «Erlighed og Tro- skab, hellig Eenfold og Uskyld, Aaand og Hjerter taler her til mig fra det døde Træ; hvad maa det levende Guds-billed da ikke kunne sige mig!»

Kongen sad endnu med Billedet i Haanden, da Døren aabnede sig, og Junker Strange traadte ind.

«Hvad befaler min naadige Herre og Konge?» spurgte Ridderen, og blev med et andertrykt Smil staaende ærbødig ved Døren.

«Naade hid og Naade did!» svarede Kongen og gik ham fortrolig imøde, efterat han hastig havde skjult Billedet – ingen Omstændighe- der, Strange! naar vi to ere ene. Sæt dig her hos mig og tal med mig uden Omsvøb, som i gamle Dage, da jeg ikke var din Herre og Kon- ge. Underdanige Tjenere har jeg Nok af; dig holder jeg for min fuld- troe Ven. Førend jeg, som Konge, æsker din Tjeneste igjen, vil jeg nu høre af min gamle Vaabenmester hvad han tykkes om sin Lærling som Ridder og Mand.»

«Som Ridder og Mand!» gjentog Junker Strange og holdt ikke længer det skalkagrige Smil tilbage, medens han paa Kongens Vink tog Sæde ved Siden af ham paa Løibænken – «nu vel, da undrer det mig vel, at I sidder hjemme dennesinde, og seer paa Billeder, medens I sender Hæren i Ledning; men jeg formoder, I har gode Grunde der- for, og vel heller ikke ret længe vil sidde her ved Aften og varme Eder. Vil I ellers ikke høre mig berømme Eder i eders aabne Øine, saa giv mig et andet Spørgsmaal! thi min Hengivenhed for eders konge- lige Person er Eder vel tilfulde bekendt.»

«Jeg drager endnu idag til Hæren, – tog Valdemar noget adspredt Ordet igjen – hvi jeg tøver, skal du siden faae at vide; men svar mig først, som en ærlig Mand, anser du mig for en ørkesløs Drømmer, for en svag løsløst Gjek, som kunde gaae i Maaneskin og synge smeltende Minnesange til en usynlig Skønhed i Gimmistan eller en Prindsesse i Maanen?»

«Det vel ikke, Herre Konge!» svarede Junker Strange – men I har mig for meget med Præster og Skjalde at skaffe, de sætte Eder Hove- det fuldt af Anelser, Stemmer i Spølen, Samvittigheder, Helgene og Engle, saa det er færdigt at løbe sur med eders gode sunde Forstand. Denne Hellig-Anders var mig især en Torn i Øiet» –

«Tæl du ikke om ham, – afbrød Kongen ham alvorlig – han vidste